Comandanţii Armatei sovietice nu recunosc drepturile cetăţenilor Moldovei

TOTALITARISMUL SOVIETIC ÎN TRANSNISTRIA E O REALITATE

* Militarilor trimişi la arest nu le este îngăduit să discute la telefon, nici să beneficieze de asistenţă medicală

*Cine va deveni prima "persona non grata" în Moldova?

La 17 octombrie pe teritoriul unităţii militare nr.33104, din ordinul colonelului Anatoli Pankratov, a fost arestat Iurii Poleanski, originar din Bender, membru al Mişcării Pacifiştilor din Moldova, care a satisfăcut serviciul militar în această unitate. În aceeaşi zi el a fost adus la serviciul de comenduire a oraşului Tiraspol.

A doua zi conducerea Mişcării a fost informată asupra celor întîmplate şi i-a cerut concursul secţiei din Tiraspol a F.P.M. Domnul Ilie Ilaşcu a verificat datele şi a confirmat faptul arestării lui Poleanski. Comandantul comenduirii, locotenent-colonelul Mihail Birma nu i-a permis dlui Ilaşcu să-l vadă pe pacifistul arestat. Văzind care e situaţia, conducătorul secţiei F.P.M. din Tiraspol a cerut ajutorul lui Mihai Coşcodan, deputat al poporului din Moldova şi în consiliul orăşenesc. Conducerea comenduirii i-a făgăduit acestuia o întrevedere cu Iurii Poleanski pe data de 28 cotombrie. Dar deputatul poporului din Moldova nu s-a putut întîlni în acea zi cu arestatul: ofiţerul de serviciu i-a arătat, fără nici un echivoc, uşa.

În ajun, la şedinţa Alianţei "16 decembrie" celor prezenţi li s-au adus la cunoştinţă unele fapte de încălcare a drepturilor omului pe teritoriul Moldovei, încălcări ai căror autori sînt reprezentanţii Armatei sovietice. Tot atunci s-a vorbit şi despre arestarea pasifistului Iurii Poleanski.

Între timp dl Ilie Ilaşcu a cerut ajutorul dlui Rozenberg, reprezentantul secţiei din Tiraspol a Partidului Democratic, care i-a făgăduit că-i va aranja, prin intermediul tovarăşului Rîleakov, vice-preşedintele aşa-zisei Transnistrii, un vorbitor cu Iurii Poleanski care, deţinut în celula nr. unsprezece, era deja bolnav.

În ziua de 30 octombrie reprezentantul Consiliului de coordonare a Mişcării pacifiştilor din Moldova dl Malîhin a făcut legătură telefonică cu comandantul comenduirii garnizoanei din Tiraspol locotenent-colonelul Mihail Birma care i-a relatat:

"E adevărat, la noi a fost adus fostul soldat Iurii Poleanski, în haine civile. I s-au dat efecte militare şi a fost condus în cameră. Ulterior am discutat cu el despre pacifism. Eu respect convingerile oamenilor şi consider că este inadmisibil să-i persecuţi pentru asta. Apropo, a menţionat comandantul, la noi nu există o celulă cu nr.11. Medicul l-a examinat pe arestatul Iurii Poleanski, a constatat că are micoze la degetele picioarelor şi a menţionat că Iurii poate fi deţinut în cameră, a făcut şi o inscripţie corespunzătoare în jurnalul de zi. Afară de aceasta, la 26 octombrie Poleanski a fost eliberat, şi în prezent se află la regiment. Ieri l-a vizitat mama-sa (sic!); ea l-a rugat aranja la lucru. Am trecut punctul de control şi am intrat la centrul de transmisiuni al regimentului; aici m-a văzut căpitanul Namazov, comandant de batalion, care m-a condus la comandantul regimentului Pankratov. Acesta, fără a mai sta cu mine de vorbă, a ordonat să fiu trimis pe şapte zile la arest. Adus la comenduire, am fost despuiat de haine şi lăsat doar în chiloţi şi maiou. Contra unei recipise, căpitanul Namazov mi-a luat hainele civile, iar în locul acestora mi s-a dat o bluză şi o pereche de pantaloni de cizmă vechi. Comandantul serviciului de comenduire a ordonat să fiu dus în celula cu nr.11, zicînd: "Lasă-l să-i vină mintea la cap". N-a mai schimbat cu mine nici un cuvînt. La 24 octombrie, întrucît expirase termenul arestării mele, şeful gărzii m-a condus la regiment. Am fost adus în faţa colonelului Pankratov care a ordonat prompt: "Duceţi-l înapoi. Să stea pînă se va face vînăt". Întrucît ştiam că celula e friguroasă, am luat din subunitate o manta. De vreo trei zile febricitam, pe ceafă îmi apăruse un abces, astfel încît nu-mi puteam întoarce capul şi mergeam gîrbovindu-mă. Am fost adus din nou în "drăguţa" mea celulă, unde m-am aflat pînă la amiază zilei de 28 octombrie. În această zi, fără a mi se da vreo explicaţie, am fost scos din celulă, adus la regiment şi internat la infirmerie. La 30 octombrie, însoţit de un praporgic, am fost adus în unitatea nr. 40242 care se află la Ungheni"

Unde a luat-o razna (ca să nu folosim un cuvînt mai dur) locotenent-colonelul Birma, comandantul serviciului de comenduire din Tiraspol?

După cum ne-a relatat Iurii Poleanski, el i s-a adresat de trei ori cu rugămintea de a fi arătat unui medic, la care şeful i-a tăiat-o scurt: "Nu te ia naiba!"

Locotenet-colonelul Birma declară că medicul l-a vizitat şi a constatat nişte micoze, dar bubolul (sau chiar un grup de furuncule) de pe ceafa soldatului nu l-a văzut. Urma unui abces spart se mai vede şi astăzi.

Comandantul ne-a declarat la telefon că mama lui Iurii Poleanski l-a implorat pe procurorul militar să-i pună fiul în libertate. Vă aduc la cunoştinţă, tovarăşe Birma, că Iurii Poleanski e orfan şi, afară de soţie, o mătuşă şi prieteni, nu mai are pe nimeni.

Iurii ne-a spus că în camerele comenduirii din Tiraspol se află încă mulţi tineri, originari din Moldova, care au părăsit unităţile lor, nemaidorind să facă serviciul militar în armata unui stat străin. Şefii militari îi pun să doarmă pe podeaua de beton, sortindu-i cu bună ştiinţă la tuberculoză sau reumatism. Aceste ilegalităţi au loc în cazematele militare din Tiraspol, în imediata apropiere a generalului Emelianov, deputat al poporului din Moldova. Oare cît timp

respect convingerile oamenilor şi consider că este inadmisibil să-i persecuţi pentru asta. Apropo, a menţionat comandantul, la noi nu există o celulă cu nr.11. Medicul l-a examinat pe arestatul Iurii Poleanski, a constatat că are micoze la degetele picioarelor şi a menţionat că Iurii poate fi deţinut în cameră, a făcut şi o inscripţie corespunzătoare în jurnalul de zi. Afară de aceasta, la 26 octombrie Poleanski a fost eliberat, şi în prezent se află la regiment. Ieri l-a vizitat maică-sa (sic!); ea l-a rugat pe procurorul militar al oraşului Tiraspol să-l pună în libertate pe fiul său, în acest sens am fost informat de locotenent-colonelul Cernenko, locţiitorul procurorului militar".

Încercarea jurnalistului de a sta de vorbă în chestiunea dată cu tovarăşul Pankratov Anatolii Ivanovici, comandantul regimentului de transmisiuni, a eşuat -- colonelul plecase într-o direcţie necunoscută de ofiţerul de serviciu.

Pus în libertate din Armata sovietică cu concursul membrilor Mişcării Pacifiştilor din Moldova (precum declarase la adunarea generală colonelul Pankratov că o doreşte) fostul soldat în armata unui stat străin Iurii Poleanski ne-a relatat adevărul despre detenţiunea sa în rol de sechestrat al conştiinţei.

-- În ziua de 17 octombrie m-am prezentat la unitatea militară nr. 33104, ca să-mi ridic livretul militar, întrucît fără el la Tiraspol nu mi se elibera paşaport şi nu mă puteam

Iurii ne-a spus că în camerele comenduirii din Tiraspol se află încă mulţi tineri, originari din Moldova, care au părăsit unităţile lor, nemaidorind să facă serviciul militar în armata unui stat străin. Şefii militari îi pun să doarmă pe podeaua de beton, sortindu-i cu bună ştiinţă la tuberculoză sau reumatism. Aceste ilegalităţi au loc în cazematele militare din Tiraspol, în imediata apropiere a generalului Emelianov, deputat al poporului din Moldova. Oare cît timp Parlamentul va mai privi cu indiferenţă la ilegalităţile provenind de la reprezentanţii Armatei sovietice? Nu e oare timpul să fie pusă problema cu privire la statutul trupelor imperiale pe teritoriul unei republici independente? Conducerea Mişcării Pasifiştilor din Moldova consideră că pentru călcarea în picioare a drepturilor cetăţeanului Moldovei Iurii Poleanski şi ale altor tineri care nu doresc să rabde dictatul coloneilor sovietici, Pankratov Anatolii Ivanovici trebuie să fie declarat persona non grata şi expulzat dincolo de hotarele Republicii Moldova.

Din partea mea, îl rog pe căpitanul Namazov doar un lucru: "Căpitane, înapoiaţi-i lui Iurii Poleanski hainele civile, căci e mare păcat să-l năpăstuieşti pe un orfan".

Al.INOZEMŢEV